

Metody i formy pracy dydaktycznej na zajęciach nauki języków obcych w klasach I-III

Opracowanie: Anna Szajerska

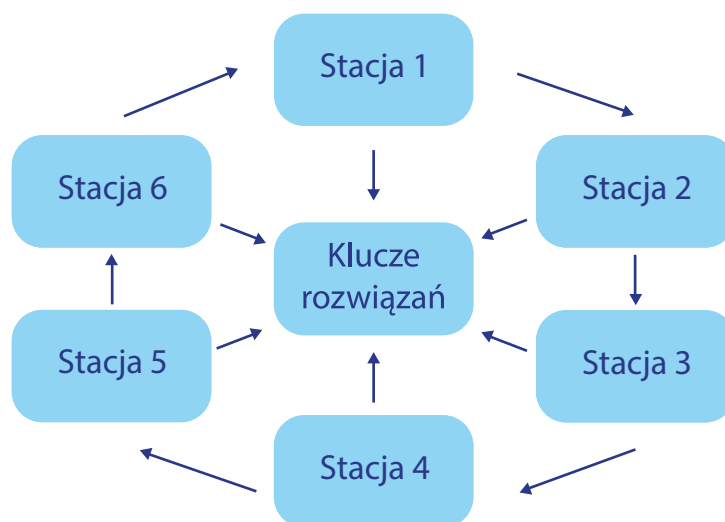

Spis treści

1. Stacje uczenia się jako przykład aktywizujących form pracy
2. Projekt interdyscyplinarny
3. Opis planowania i realizacji prac projektowych w klasach I-III na lekcjach języka angielskiego
4. Praca z filmem na lekcjach języka angielskiego
5. Inteligencje wielorakie według teorii Gardnera

1. Stacje uczenia się jako przykład aktywizujących form pracy

Stacje uczenia się - organizacja przestrzeni

Nowoczesne metody nauczania języków obcych

- Podejście zadaniowe - nauka w działaniu
- Indywidualizacja procesu nauczania
- Autonomia - stopniowy rozwój samodzielności
- Rozwijanie kreatywności uczniów
- Rozwijanie umiejętności współpracy
- Podejście holistyczne uwzględniające zarówno sferę kognitywną jak i emocjonalną ucznia

Stacje uczenia się - przebieg

- Nauczyciel proponuje temat (lub uzgadnia go z uczniami);
- Pomieszczenie klasowe zostaje podzielone na „wyspy uczenia się”;
- Każda z wysp wymaga innych aktywności;
- Możliwe jest wykorzystanie różnych mediów: komputer, odtwarzacz CD, książki, czasopisma, albumy, leksykony, kopie z ćwiczeniami do wykonania.

Możliwości wykorzystania stacji uczenia się na lekcji języka obcego

- Utrwalenie materiału: słownictwa, struktur gramatycznych;
- Rozwijanie sprawności receptywnych oraz produktywnych;
- Powtórzenie większej partii materiału (np. przed sprawdzianem),

- CLIL = Content Language Integrated Learning.

Stacje uczenia się: ocenianie

- Karta obiegowa
- Stacje obligatoryjne + stacje fakultatywne
- Ustalenie liczby oprawnie wykonanych stacji na ocenę bdb / db / dst
- Wdrożenie do pracy metodą stacji uczenia się: powtórka przed klasówką

Zalety pracy w formie stacji uczenia się

- Aktywizowanie różnych kanałów percepcji
- Umożliwienie uczniom pracy we własnym tempie
- Brak stresu związanego z byciem ocenianym na forum
- Rozwijanie kompetencji społecznych
- Uczenie samodzielności i odpowiedzialności
- Wysoka atrakcyjność
- Odciążenie nauczyciela w czasie lekcji

Możliwe problemy podczas pracy w formie stacji uczenia się

- Dość czasochłonne przygotowanie;
- Nadmiar swobody „demotywuje” niektórych uczniów;
- Możliwy chaos i hałas na lekcji.

Przykładowe stacje:

Station 1: Label the parts of the clown's face in the picture. <http://learnenglishkids.britishcouncil.org/en/word-games/label-the-picture/clowns-face>

Station 2: Paint and describe.

Her eyes are _____.

Her hair is _____.

Her nose is _____.

Her mouth is _____.

His eyes are _____.

His hair is _____.

His nose is _____.

His mouth is _____.

Przygotowując stacje uczenia się, nauczyciel powinien zadać sobie następujące pytania:

- Jakie cele powinni osiągnąć uczniowie w wyniku pracy według przystanków uczenia się?
- Jakiego tematu powinny dotyczyć przystanki?
- Jakie materiały będą potrzebne?

- Jak sformułować polecenia? Jak rozwiązać problem poleceń dla uczniów, którzy nie umieją czytać?
- W jaki sposób uczniowie będą sprawdzali wyniki swojej pracy i poziom ich wykonania?
- Ile stacji muszą przejść uczniowie? Czy zaplanować stacje obowiązkowe dla wszystkich oraz stacje fakultatywne?
- Ile czasu należy przeznaczyć na wykonanie jednej stacji?
- Jak uniknąć sytuacji, w której przy poszczególnych stacjach uczniowie będą zbyt długo czekać na zadanie? (

Można także włączyć dzieci w przygotowanie 1–2 stacji uczenia się, prosząc, aby przyniosły pewne materiały, swoje słowniczki obrazkowe, lub nawet samodzielnie przygotowały zadanie w ramach pracy domowej.

GRA JĘZYKOWA „BAZAR”

Instrukcja

Każdy uczestnik gry notuje na karteczkach 3 lub więcej słów oznaczających rzeczy, które lubi bądź których nie lubi.

Mogą to być np. hobby, potrawy, napoje, zwierzęta, cechy charakteru, zawody, dyscypliny sportu, miejsca, itp. Następnie każdy uczestnik szuka sobie partnera, z którym będzie mógł się wymienić. Wymienić karteczkami można się tylko wtedy, gdy jeden z graczy zechce coś mieć (Ich habe xxx / I have xxx.... Was gibts du mir? What can you give me?). Gdy partner nie chce się zamienić, szukamy kolejnej osoby, której proponujemy posiadane przez nas rzeczy, przedmioty itp.

Jaki cel językowy będzie miała ta zabawa?

Czy będzie miała cel pozajęzykowy? Jaki?

2. Projekt interdyscyplinarny

Metodą pracy, za pomocą której których można kształtować kompetencje kluczowe oraz rozwijać autonomię ucznia jest projekt. Metoda ta zakłada, że zespół osób uczących się samodzielnie inicjuje, planuje i wykonuje pewne przedsięwzięcie oraz ocenia jego wykonanie. Najlepszym źródłem projektu jest świat życia codziennego, a nie abstrakcyjna nauka.

Treści zawarte w podstawie programowej języka obcego pozwalają powiązać naukę języka z innymi zagadnieniami w podstawach programowych dla innych przedmiotów.

„Język obcy w odróżnieniu od wszystkich pozostałych przedmiotów nie posiada własnego obiektu badań, tzn. nie opisuje żadnego wycinka rzeczywistości obiektywnej, lecz jest jedynie narzędziem wyrażania myśli o tej rzeczywistości. Z tego właśnie powodu może on łatwiej niż jakikolwiek inny przedmiot zaadoptować dla własnych potrzeb (tj. dla potrzeb komunikacji ćwiczebnej – ustnej i pisemnej) informacje zaczerpnięte z innych dziedzin. Język obcy widziany w tej perspektywie posiada punkty styeczne ze wszystkimi w zasadzie przedmiotami szkolnymi.(...) W zgodnej opinii fachowców największe szanse korelacji stwarzają przedmioty humanistyczne- język ojczysty, historia, geografia, wiedza o społeczeństwie, muzyka, plastyka(...)”¹

Prace projektowe umożliwiają rozwój kompetencji językowych, ale jednocześnie rozwój wielu innych kompetencji: uczenia się, przedsiębiorczości, kreatywności, technologii i komunikacyjnych, itd.

Wykonywanie prac projektowych zespołowo umożliwi uczniom doskonalenie swoich umiejętności interpersonalnych, kształtowanie postawy współpracy, tolerancji i otwartości na opinie i potrzeby innych. Każdy uczeń powinien mieć określone zadanie do wykonania i czuć się współodpowiedzialnym za realizację projektu.

Działania w ramach projektu organizowanego w ramach edukacji zdalnej przebiegają w sposób planowy i etapowy:

- podział na grupy,
- określenie celów i kryteriów sukcesu
- określenie tematu projektu (optymalnie – wybór dokonany przez uczniów),
- określenie potrzebnych materiałów i rodzajów zadań, czasu na wykonanie pracy, powtórzenie niezbędnego do pracy słownictwa
- zbieranie i selekcja materiałów (wykorzystanie różnorodnych źródeł informacji),
- przydział zadań (można każdemu uczniowi w grupie przydzielić inne zadanie, biorąc pod uwagę indywidualne zdolności, umiejętności i preferencje),
- praktyczna realizacja projektu,
- prezentacja (np. w czasie videokonferencji)
- samoocena i ocena przez nauczyciela i innych uczniów (w przypadku prac projektowych należy przede wszystkim ocenić zaangażowanie, wkład pracy każdego członka grupy w ostateczny wygląd pracy).

¹ M. Szatek, Jak motywować uczniów do nauki języka obcego?, Poznań Wagros 2004, s.88.

3. Opis planowania i realizacji prac projektowych w klasach I-III na lekcjach języka angielskiego

Faza I:

Ustalenie długości trwania projektu, zdefiniowanie celów językowych (zakres słownictwa, sposoby zdobywania informacji – internet, materiały drukowane, inne pomoce) oraz celów merytorycznych projektu.

W tej fazie należy podzielić klasę na grupy, zgodnie z zainteresowaniami uczniów, oraz ustalić formę prezentacji produktu powstałego w wyniku pracy projektowej.

Ważne, aby zwrócić uwagę uczniów na konieczność zawężenia tematyki realizowanej w ramach pracy projektowej oraz ustalić z nimi konkretne, możliwe do zrealizowania kroki.

W ramach grup uczniowie powinni podzielić się zadaniami i poinformować o tym nauczyciela. Nauczyciel może robić notatki i w fazie ewaluacji na ich podstawie zweryfikować, czy uczniowie dotrzyмали ustalonego podziału zadań. Pomocna w planowaniu pracy projektowej może być karta planowania.

Karta planowania projektu

Temat/Cele projektu: Ogólna tematyka projektu może być podana przez nauczyciela, należy jednak pozostawić uczniom pewną swobodę w wyborze aspektów danego tematu, którym chcieliby się zajmować.

Czas realizacji projektu - Uczniowie powinni dokładnie wiedzieć, ile czasu mają na zrealizowanie projektu. Projekt może być realizowany również poza klasą szkolną.

Cele i zakładane efekty - Uczniowie powinni uświadomić sobie, co chcą osiągnąć, realizując dany projekt, i co ma być produktem pracy, która będzie podlegała ocenie. Powinni znać także kryteria, według których będzie oceniany rezultat ich pracy.

Uczestnicy: liczba grup, podział na grupy, zagadnienia, którymi będą się zajmować poszczególne grupy. Jednym z celów realizacji prac projektowych jest rozwijanie umiejętności współdziałania. Dlatego jest istotne, aby projekty były realizowane jako prace grupowe. Klasa powinna być podzielona na kiluosobowe zespoły. Zasadniczo uczniowie mogą dobierać się w grupy wedle upodobania. Ingerencja nauczyciela może się jednak okazać konieczna, jeśli zdarzy się, że w grupie znajdą się słabi uczniowie. Dobrze jest także, aby przy tworzeniu grup obowiązywała pewna rotacja.

W planie projektu powinno być ponadto wyszczególnione, za co odpowiadają członkowie grupy. Potrzebne materiały, sprzęt i pomieszczenia. Przed przystąpieniem do realizacji projektu należy zastanowić się, jakie materiały i media będą potrzebne do jego realizacji (papier, pisaki, nożyczki, książki, komputer z drukarką itp.).

Ponieważ, zgodnie z założeniami prac projektowych, realizacja projektów może wychodzić poza ramy klasy, nauczyciel powinien się zastanowić, w jaki sposób zorganizować pracę, aby uczniowie mieli dostęp do internetu, komputera, drukarki lub mogli korzystać ze szkolnych zasobów bibliotecznych.

Podział czasu realizacji projektu na konkretne fazy pracy

Uczniowie od początku muszą mieć świadomość, ile czasu mają na zrealizowanie projektu. Dlatego niezwykle pomocne – w szczególności przy realizacji projektów obejmujących więcej niż dwie jednostki lekcyjne – będzie precyzyjne rozpisanie w karcie pracy projektu, jakie działania muszą być podjęte na poszczególnych etapach, aby możliwe było osiągnięcie zaplanowanego celu w przewidzianym czasie.

Ewentualne trudności i możliwości ich rozwiązania

Po zapoznaniu się z planem realizacji projektu nauczyciel powinien sprawdzić, czy przewidziane przez uczniów działania (czas zaplanowany na realizację, cele projektu itp.) są realistyczne, i ewentualnie zastanowić się nad koniecznymi poprawkami.

Faza II:

Praca grupowa oraz indywidualna nad projektem. Do możliwych zadań należy czytanie prostych tekstów dotyczących wybranego aspektu, wyszukiwanie materiałów: zdjęć oraz informacji w internecie (również w języku ojczystym), opracowywanie materiałów: streszczenie ustne, streszczenie pisemne, przedstawienie graficzne (w postaci rysunków, szkiców, map itp.). W realizacji projektu można wykorzystać ścieżki międzyprzedmiotowe, łącząc pracę nad projektem z zajęciami plastycznymi lub informatycznymi w ramach pracy w szkolnych kołach zainteresowań.

W tej fazie rola nauczyciela polega na udzielaniu informacji zwrotnej, udzielaniu pomocy językowej, kontrolowaniu, czy praca grupowa oraz indywidualna przebiegają właściwie. Ważne jest, aby uczniowie uczyli się przetwarzać informacje, a nie jedynie kopiować znalezione na przykład w internecie treści. Dlatego nauczyciel powinien zachęcać uczniów do pracy ze słownikiem (np. tematycznym) i na bieżąco zbierać informacje o postępach pracy grupowej oraz indywidualnej.

Faza III:

Prezentacja i ewaluacja wyników pracy projektowej. Jest to faza, której nie należy pomijać. Uczniowie powinni mieć możliwość przedstawienia wyników swoich prac. Prezentacja może odbywać

się w klasie, można zorganizować szkolną wystawę, także dla rodziców. Będzie to pierwszy krok przygotowania uczniów do publicznej prezentacji rezultatów projektu na III etapie kształcenia zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 sierpnia 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych.

W tej fazie powinna mieć także miejsce refleksja nad wykonaniem projektu:

- Czego się dowiedzieliśmy?
- Co było trudne? Co było niejasne?
- Czy wszyscy w grupie byli zaangażowani w realizację projektu?
- Czy wszyscy realizowali wcześniej ustalone zadania? Jeśli nie – dlaczego?

Źródło:

http://www.bc.ore.edu.pl/Content/661/pakiet+metodyczny+1.pdf?fbclid=IwAR0wqPM6tSrqd4zv8dk aAcJ9zCqfy3_CM5maiKc25fulIUBwiKbgtbK36A

Przykłady projektów przeznaczonych do realizacji na pierwszym etapie edukacyjnym

Techniki nauczania	Przykłady projektów do wykonania
Czytanie narracyjne Prezentacja filmów Teatrzyk kamishibai	Uczniowie przygotowują własną wersję czytanej lub oglądanej historii. Na przykład po zapoznaniu się z historią o głodnej gąsienicy uczniowie mogą zaproponować własną wersję tej opowieści, bazując na zwrocie: „he ate through ..., but he was still hungry”. W ramach projektu uczniowie wykonują samodzielnie pojedyncze karty ilustrujące żarłoczność gąsienicy; po złożeniu ich powstaje książeczka. Taki produkt pracy projektowej może być wykorzystywany także przez innych uczniów i będzie stanowił dodatkowy materiał do pracy nad językiem.

Techniki nauczania	Przykłady projektów do wykonania
Czytanie narracyjne Prezentacja filmów Teatrzyk kamishibai	Po zaprezentowaniu przez nauczyciela bajki uczniowie wykonują, z papieru, plasteliny lub innych materiałów, najważniejsze postaci występujące w bajce, a także rysunki ilustrujące najważniejsze wątki i zwroty akcji. Uczniowie, którzy opanowali umiejętność czytania i pisanie, podpisują jednym zdaniem, co wykonane figury i ilustracje przedstawiają. Mogą to być na przykład cytaty z bajki. Całość umieszczają w pustym kartonie (może to być karton, pudełko po butach), którego wewnątrz oraz strona zewnętrzna również zostają oklejone ilustracjami nawiązującymi do treści bajki. Powstaje w ten sposób skrzynia czytelnicza (Lesekiste, un livre en boîte). Zaletą tworzenia takich skrzyń czytelniczych jest wizualizowanie przez uczniów ich procesu czytelniczego. Ilustrowanie wybranych elementów z poznanej opowieści będzie rozwijało u uczniów umiejętność oddzielania informacji kluczowych od tych mniej istotnych. Przedmioty i rysunki znajdujące się w skrzyni mogą stanowić także bodziec do rozmowy, dlaczego uczeń wykonał akurat te postaci, dlaczego są one ważne w opowiadanej historii.
Gry i zabawy językowe	W ramach pracy projektowej uczniowie mogą przygotować własne karty do gry w memory lub domino, odnoszące się do jakiegoś z góry ustalonego, znanego uczniom, zakresu tematycznego. Aby grzbiety kart nie różniły się od siebie, nauczyciel może rozdać wcześniej przygotowane kartoniki i poprosić uczniów, aby samodzielnie wykonali 2-3 pary kart do gry. Następnie uczniowie grają w wybraną grę, wykorzystując wykonane przez siebie karty.

Techniki nauczania	Przykłady projektów do wykonania
Chat boxes	W ramach pracy projektowej uczniowie mogą samodzielnie opracować zadania do tzw. chat box ,które będą stanowiły impuls do wypowiedzi ustnych. Zadania mogą polegać na napisaniu pytania, które będzie wymagało odpowiedzi, przygotowaniu rysunków lub zdjęć, będących formą elicytacji (wywołaniem) wypowiedzi, lub zapisaniu wyrazów, które trzeba będzie odczytać na głos. Tak przygotowane materiały można będzie następnie wykorzystać na lekcji do rozwijania sprawności mówienia.
Wyjście w plener	Wyjście na spacer może stanowić okazję do zaplanowania pracy projektowej. Uczniowie mogą na przykład wykonać projekt pt. „Jesień”, wykorzystując w tym celu zebrane podczas spaceru skarby jesieni (liście, kasztany, runo leśne, gałązki, jagody). Te przedmioty, wklejone do specjalnego zeszytu-albumu i uzupełnione rysunkami i krótkimi podpisami lub komentarzami, będą stanowiły dokumentację projektu.

4. Praca z filmem na lekcjach języka angielskiego

Oglądanie filmu, jako forma ćwiczenia na lekcji dodatkowo motywuje uczniów do aktywnej pracy. Film w czasie lekcji stanowi dla ucznia wyzwanie, a jednocześnie kojarzy się z popularną rozrywką i dzięki temu staje się dla nauczyciela doskonałą pomocą dydaktyczną. Stwarza możliwość obcowania z żywym językiem, mówionym z jego naturalną prędkością, wahaniami, westchnieniami, gestami, szumami dochodzącymi z otoczenia rozmówców.

Praca z filmem na lekcjach języka obcego służy:

- trenowaniu sprawności rozumienia obejrzanych i usłyszanych treści;
- aktywnemu wykorzystaniu słownictwa;
- opisywaniu czynności;
- relacjonowaniu zdarzeń;

- mobilizacji do większej staranności wymowy, właściwego akcentu i intonacji;
- zastosowaniu w komunikacji elementów niewerbalnych takich jak gesty, właściwa ekspresja, mimika twarzy, kontekst sytuacyjny.

Poniżej przedstawione zostały propozycje pracy z filmami, które odnaleźć można w zasobach internetowych w Internecie oraz prezentujemy uniwersalne ćwiczenia, jakie można wykorzystać do prac z każdym materiałem filmowym. Przedstawione propozycje nauczyciel modyfikuje w zależności od języka, którego naucza, liczebności i poziomu grupy oraz czasu, jaki może poświęcić na pracę z filmem.

Praca z filmem animowanym (na przykładzie filmu Disneya *Silly Symphony – The Three Little Pigs*)

Faza leksykalno – gramatyczna

Podajemy słowa klucze do filmu. W zależności od potrzeb podajemy wszystkie lub wybieramy te, które naszym zdaniem są najistotniejsze. Oto propozycja do słownictwa:

Zadanie

Oglądamy film – około 10 minut.

Następnie dzielimy klasę na 4 grupy – każda grupa to jeden bohater filmu (trzy świnki plus wilk). Każda z grup opracowuje swoją relację zdarzenia, które wszyscy obejrzeli na filmie. Relacja ma mieć formę protokołu zdarzenia z perspektywy danego bohatera (gdzie byłem, co robiłem, kto to widział etc.). Grupy po około 10 minutach wspólnej pracy wybierają jednego przedstawiciela, który reprezentuje ich stanowisko. Wciela się on w jednego bohatera, który „zeznaje”, co go spotkało. Na środku sali tworzymy salę sądową, powołujemy sędziego, który wysłuchuje relacji czterech grup – trzy świnki i wilk zeznają, czyli opisują, co ich spotkało ze swojej perspektywy. Zbieramy też ławę przysięgłych, która zadaje pytania przesłuchiwanym, a następnie tworzy Protokół Ławy Przysięgłych i wydaje wyrok. Możemy tu wprowadzić modyfikację zadając, aby każdy z obecnych na lekcji sam pisemnie wydał i uzasadnił swój wyrok w tej sprawie po wysłuchaniu relacji każdej ze stron.

Dodatkowe ćwiczenia, które można wykorzystać do pracy z tym filmem są następujące:

Uczniowie mają za zadanie zaprojektować plakat i hasło reklamujące ten film.

Uczniowie mają stworzyć „Bank Przysłów” do tego filmu.

Przykładowe przysłowia:

Ten się śmieje, kto się śmieje ostatni.

Nie ma tego złego, co by na dobre nie wyszło.

Nie śmieje się dziadku z cudzego wypadku.

Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie.

Człowiek uczy się na błędach.

Jaki pan, taki kram.

Mój dom moją twierdzą.

Kto mieczem wojuje, ten od miecza ginie.

Uwaga! Możemy również podać więcej innych przysłów, a uczniowie mają za zadanie wybrać tylko te, które pasują do filmu.

Uwaga! Leksyka musi być dobrana do poziomu danej grupy. Dla dzieci możemy ograniczyć się do pokazania rysunków postaci, które zobaczymy w filmie lub dopasowania słów – kluczy do obrazków, dla grup zaawansowanych można wprowadzić podział na części mowy.

wilk śpiewać tańczyć
świnka piosenka denerwować się
pracować kreskówka dmuchać
oszukiwać słoma przebierać się
pomagać cegła jabłko
bać się skrzypce fortepian
drzeć ze strachu grać na instrumencie pukać do drzwi
dom flet sprzedawca
budować obserwować szczotki
uciekać skradać się komin
chować się zupa gotować
kara cieszyć się ponieść karę

Film ten jest również doskonałą podstawą do opisu bohaterów i wykorzystania słownictwa: charakterystyka bohaterów (cechy pozytywne i negatywne). Dla grup zaawansowanych film ten może być również niekonwencjonalnym sposobem do wprowadzenia słownictwa sądowego (ława przysięgłych, oskarżony, świadek etc.).

Zadanie

Słuchanie materiału dźwiękowego przy wyłączonej wizji. Uczniowie wyobrażają sobie “obraz” – miejsce, sytuację, rozmówców. Swoje pomysły przekazują nauczycielowi w dowolnej formie: rysunku, opisu ustnego i pisemnego, rozmowy itd. Nauczyciel po zebraniu opinii pokazuje pełną wersję materiału. Następuje wtedy skonfrontowanie pomysłu reżysera z wyobraźnią uczniów.

Zadanie

Oglądanie wizji przy wyłączonym materiale dźwiękowym. Tutaj uczniowie, widząc określone sytuacje, układają swoją wersję dialogu. Po zakończonej pracy i przedstawieniu swoich propozycji mogą usłyszeć oryginalną wersję dialogu.

Zadanie

Oglądanie wybranego fragmentu ponownie, aby skoncentrować się na wybranych obszarach językowych. Ponowne przedstawienie materiału jest pomocne w zapamiętaniu nowych struktur i wyrażań. W tego typu ćwiczeniach uczeń ma wyłowić szczegółowe informacje z dialogów, oglądanych scen, odpowiedzieć na zadane wcześniej pytania, podane przez nauczyciela lub zawarte w opracowanych przez niego kartach pracy lub materiałach dołączonych do kaset.

Zadanie

Zatrzymywanie filmu, aby przewidzieć, co dzieje się później. Uczniowie uważnie obserwujący przebieg rozmowy próbują ją kontynuować według swoich przypuszczeń. Film powinien być włączony ponownie po przedstawieniu niektórych dialogów opowiadania na forum klasy.

Zadanie

Odtwarzanie poprzednich wydarzeń. Po obejrzeniu przez uczniów wybranego przez nas fragmentu filmu wydajemy polecenie przygotowania przebiegu poprzednich wydarzeń. Uczniowie muszą cofnąć "taśmę" w swojej wyobraźni, starając się odgadnąć początek

Źródło:

<http://jows.pl/content/zadania-rozgrzewki-j%C4%99zykowej-i-praca-z-fragmentem-filmu-nalekcjach-j%C4%99zyk%C3%B3w-obcych>

5. Inteligencje wielorakie według teorii Gardnera

Główne tezy teorii inteligencji wielorakiej

1. Każdy z nas posiada wszystkie typy inteligencji
2. Typy te są w różnym stopniu rozwinięte
3. Jednakże wszystkie ze sobą współpracują i tworzą profile inteligencji

4. Profil ten jest dynamiczny, zmienny, dlatego zmiana zachodzi w trackie naszego rozwoju
5. Gdy poznasz swój profil, jesteś w stanie odkryć pełen wachlarz ludzkich możliwości
6. Inteligencje można zawsze doskonalić i rozwijać, ponieważ nikt z nas nie rodzi się z jej określonym poziomem.
7. **Mamy wpływ na jej rozwój** i jest to bardzo ważne w odniesieniu do kreowania własnego życia, zawodu oraz przyszłości naszych dzieci. Jak możesz rozwijać dany typ inteligencji? Poprzez określone ćwiczenia i działania, które pobudzą działanie w odpowiednim kierunku.

Typy inteligencji wielorakich

Poniżej przedstawiam opis inteligencji wielorakich, zastanów się kim jesteś lub jeżeli masz ochotę przejdź poniżej i pobierz bezpłatny test inteligencji wielorakich, który jest inspirowany badaniami Howarda Gardnera, ale pamiętaj: taki test jest tylko wstępem do dalszym badań.

1. Inteligencja językowa (werbalna lub lingwistyczna)

Człowiek o dominującej inteligencji językowej:

- posiada wrażliwość na dźwięk, rytmy, modulację głosu i różne funkcje języka,
- uczy się przy pomocy pisania, czytania i dyskusji,
- posługuje się bogatym słownictwem i szeroko stosuje synonimy,
- lubi wiersze, rymy i gry słowne; lubi czytać,
- jest dobrym słuchaczem,
- potrafi precyzyjnie przekazywać informacje,
- posiada zdolność do nauki języków obcych (szybciej uczy się akcentu),
- dedykowany zawód: pisarz, poeta, dziennikarz, tłumacz.

2. Inteligencja matematyczno-logiczna

Człowiek o dominującej inteligencji matematyczno-logicznej:

- cechuje go wrażliwość i zdolność do dostrzegania wzorców logicznych lub liczbowych,
- posiada umiejętność abstrakcyjnego myślenia,
- potrafi rozwiązywać nawet wyszukane zadania logiczne,
- jego mocną stroną jest myślenie dedukcyjne (przyczynowo – skutkowe),
- lubi wszelkiego rodzaju zagadki, łamigłówki,
- potrafi wykonywać w pamięci skomplikowane działania,
- w dzieciństwie szybko przyswajał pojęcia takie jak: czas, miejsce, ilość, liczba,
- lubi eksperymentować i „kombinować”,
- dedykowany zawód: naukowiec, matematyk.

3. Inteligencja przyrodnicza

Człowiek o dominującej inteligencji przyrodniczej:

- jest obdarzony wrażliwością na różnice pomiędzy gatunkami,
- posiada zdolność do pewnej interakcji z żyjącymi stworzeniami (symbioza z naturą),

- bacznie obserwuje świat roślin i zwierząt,
- cechuje go znajomość nazw przyrodniczych, a nawet biologicznych,
- czuje się dobrze w środowisku naturalnym, w kontakcie z naturą, rozumie ją,
- jest opiekuńczy w stosunku do zwierząt,
- dedykowany zawód: biolog, ekolog.

4. Inteligencja ruchowa (cielesno-kinestetyczna)

Człowiek o dominującej inteligencji ruchowej:

- cechuje go wysoka świadomość swego ciała i panowanie nad nim,
- zręcznie radzi sobie z wykonywaniem ćwiczeń ruchowych,
- wysoka zdolność do zachowania równowagi ciała,
- uwielbia poznawać nowe ruchy (np. taneczne),
- lubi budować rzeczy, konstruować,
- lubi grać w gry wymagające aktywności fizycznej,
- dedykowany zawód: tancerz, choreograf, sportowiec, cyrkowiec.

5. Inteligencja przestrzenna

Człowiek o dominującej inteligencji przestrzennej:

- jest wrażliwy na geometrię (potrafi wymyślać obiekty trójwymiarowe),
- posiada zdolności konstrukcyjne,
- bez trudu jest w stanie wyobrazić sobie i odtwarzać bryły,
- postrzega świat z punktu wzrokowo-przestrzennego,
- łatwiej porusza się w przestrzeni,
- lubi stosować schematy i mapy pamięci,
- trafnie przewiduje ruch przedmiotów w przestrzeni,
- o posiada talent do sporządzania wykresów, map i innych pomocy wizualnych (myślenie obrazowe),
- o posiada wysoki zmysł estetyczny,
- o dedykowany zawód: pilot, nawigator, piłkarz, architekt, malarz, rzeźbiarz.

6. Inteligencja muzyczna

Człowiek o dominującej inteligencji muzycznej:

- o jest bardzo wrażliwy na muzykę, rytmy, wysokość i barwy dźwięków,
- o posiada bardzo dobry słuch,
- o ma bardzo dobre poczucie rytmu,
- o umie poprawnie odróżnić i naśladować dane tony,
- o szybko przychodzi mu nauka śpiewu lub gry na instrumencie,
- o rozumie wszelkie formy ekspresji muzycznej (rozdziela gatunki muzyczne)
- o potrafi wyodrębnić brzmienie poszczególnych instrumentów,
- o lubi muzykowanie, śpiew, na dźwięk reaguje tańcem, rytmicznym przytupywaniem, a nawet układaniem tekstu,
- o cechuje go wysoka wrażliwość emocjonalna,

o dedykowane zawody: wokalista, muzyk, dyrygent, krytyk muzyczny, kompozytor.

7. Inteligencja interpersonalna

Człowiek o dominującej inteligencji interpersonalnej:

- o cechuje go wysoki poziom komunikacji międzyludzkiej,
- o umiejętnie posługuje się komunikacją werbalną i niewerbalną,
- o wysoka umiejętność dostrzegania i właściwego reagowania na nastroje, temperament, motywacje i pragnienia innych ludzi,
- o potrafi szybko odnaleźć się w towarzystwie i płynnie nawiązuje kontakty,
- o posiada umiejętność łagodzenia sporów,
- o cechuje go wysoki poziom empatii i wczuwania się w czyjąś sytuację,
- o umiejętność prowadzenia rozmowy,
- o bardzo dobra umiejętnością perswazji, co może prowadzić do manipulacji oraz wywierania wpływu na innych ludzi,
- o posiada zdolności negocjacyjne,
- o lubi prace zespołową,
- o dedykowane zawody: psycholog, nauczyciel, terapeuta, sprzedawca, ale także duchowny.

8. Inteligencja intrapersonalna

Człowiek o dominującej inteligencji intrapersonalnej:

- o posiada wysoką umiejętność rozumienia siebie samego, swoich potrzeb, emocji i motywów,
- o jest to osoba o szczegółowej i trafnej samowiedzy,
- o potrafi zagłębiać w głąb siebie, zmotywować się i posiada silną wolę do działania,
- o posiada znajomość własnych mocnych stron i słabości,
- o trafnie określa swoje pragnienia i inteligencję,
- o często skryty indywidualista,
- o czasami wstydliwy,
- o zadaje sobie pytania natury egzystencjalnej, lubi "filozofować" i szukać sensu życia,
- o posiada pozytywny obraz własnej osoby, i wysoką automotywację,
- o ważny dla niego jest rozwój osobisty,
- o przykładowo, ale nie tylko: filozof.

Źródło: <https://www.katarzynapluska.pl/test-inteligencji-wielorakich-teoria-gardnera/>